

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευριστάμενον υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς κατασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὀικουμένης καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἁριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς καιροὺς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :
 Ἐτησίαν . . . δε. 8.— Ἐτησίαν φε. χρ. 10.—
 Ἐξαμήνιος . . . 4,50 Ἐξαμήνιος » » 5,50
 Τριμήνιος . . . 2,50 Τριμήνιος » » 3,—
 Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἰανουαρίου μηνός.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΔΡΥΘΗ Τῷ 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φε. χρ. 0,20
 Φέλλα προηγουμένων ετών, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φε. 0,25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδὸς Ἐδραίου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος Ἐν Ἀθήναις, 22 Αὐγούστου 1909 Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 38

ΟΙ ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΡΠΑΝΩΦ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ε. FERNEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ἄσθμα, ἀντηγήσαν πλησίον του, τὸν ἔκαμε νὰ στραφῆ ἀποτόμως. Κάποιος τὸν ἤγγιζε, πατῶν τὴν τελευταίαν βαθμίδα. Ἦτον ἓνας ἄνθρωπος, φορτωμένος μὲ δύο βαλίτσες, ποῦ δὲν τὸν εἶχε διακρίνῃ μὲ τὸ πρῶτον ταχὺ βλέμμα, τὸ ὅποσον ἔρριψεν ἐπὶ τῶν «ἐπιδρομέων» ἴσως διότι ὁ ρηθεὶς ἄνθρωπος εἶχεν ἤδη ὑπερβῆ τὸ μεσόσκαλον τοῦ δευτέρου πατώματος.

«Αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ Κορπανώφ!» ἐσυλλογίσθη ὁ Αὐγουστος, ὁ ὅποιος, παραχαλισμένος, θορυβημένος, σαστιμισμένος, ἐρρίφθη εἰς τὸν λαίμην τοῦ ἀγνώστου, τὸν ἀγκάλιασεν, ὅπως ἀγκαλιάζει κανεὶς ἓνα ἱστὸν, καὶ τοῦ ἔδωσεν ἀπὸ ἓνα φιλὶ εἰς κάθε μάγουλον, κραυγάζων:

— Καλημέρα, ἐξάδελφε!

— Παρτὸν, κύριε Αὐγουστε, κάνετε λάθος! εἶπεν ὁ ἄνθρωπος γελῶν.

Ὁ Αὐγουστος ὀπισθοχώρησεν ὀρμητικῶς. Ὁ θυρωρὸς!..εἶχε φιλήσῃ τὸν θυρωρὸν!..τὸν ἀπῆλθ' ἐκεῖνον μπάριμπα-Νικόλα, μὲ τὴν κρατοσελῆν εἰς τὴν μύτη καὶ μὲ τὸ πρησκάρι εἰς τὸ μάγουλο. . . Φρίκη!

Ἐγύρισε διὰ νὰ σκουπίσῃ τὸ στόμα του μὲ τὴν ἄκραν τοῦ μανικιῦ του, ἐξ ἐνοστικτοῦ ταχυτέρου ἀπὸ κάθε συλλογισμόν, ὅταν ἠσθάνθη δύο ρωμαλέους βραχιόνας νὰ τοῦ περιβάλλουν τοὺς ὤμους.

Ἐνας γίγας, μὲ φωνὴν παιδικῆς γλυκύτητος, ἀφοῦ τὸν ἐνηγκαλίσθη θερμότητά καὶ τὸν κατεφίλησε, τῷ εἶπε:

— Ἐξάδελφέ μου, τί εὐτυχῆς ποῦ εἶμαι!

Ὁ Αὐγουστος, μὲν καὶ μετὰ βίας συνελθὼν, ἐψιθύρισε:

— Κ' ἐγὼ ἐπίσης, σὰς βεβαίῳ!

Ὁ γίγας ἐστράφη τότε πρὸς τὴν κλίμακα, καὶ σκύψας ἀπὸ τὰ κάγκελα ἐφώνησε:

— Ἐλάτε, γρήγορα! γρήγορα! ὁ ἐξάδελφός σας ἀπὸ τῆ Γαλλίας σὰς περιμένει!

Συγχεσόμενος ἀλαλήτος, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐξεχώριζαν, προφερόμενοι εἰς διαφόρους τόνους, αἱ λέξεις: «καλημέρα, ἐξάδελφε!» ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ πατρός.

— Ἡ γυναῖκά μου, Μαρία-Σοφία, ἀπήγγειλεν οὗτος, ὅταν ἡ κυρία Κορπανώφ ἔφθασεν ἐπιτέλους ἐπάνω.

— Ἐπιτρέψατέ μου... ἐξάδελφε...

Καὶ ὁ Αὐγουστος ἠσπασθη τὴν σφαιροειδῆ γυναικούλαν μὲ τὸ θελκτικὸν πρόσωπον, ἢ ὅποια τῷ ἔτεινε παρεῖς ὡς ροδάκινα.

— Ὁ πρωτότοκός μου υἱὸς Βόρις.

Καὶ ὁ Αὐγουστος ἐφίλησε τὸν Βόριον.

— Ὁ δευτερότοκος Μιχαήλ.

Νέα φιλήματα.

— Ὁ μικρότερος ἀδελφός του Δημήτριος.

Ὁ Αὐγουστος ἐξηκολούθει νὰ φιλῆ.

— Ἄ, νὰ τελος πάντων καὶ ὁ τεμπέλης ὁ Ἰβάν! ἀνέκραξε φαιδρῶς ὁ κύριος Κορπανώφ.

Ὁ Αὐγουστος ἔσκυψεν ὀλίγον περισσότερο καὶ ἐξηκολούθησε τὰ φιλήματα.

— Ἐλα λοιπὸν γρήγορα, Νικόλα!

Πιάσε τὸν Κύριλλο ἀπὸ τὸ χέρι!

Ὁ Νικόλας παρουσιάσθη σύρων ἀπὸ τὸ χέρι ἓνα καχουλὸν παιδάκι τεσσάρων πέντε ἐτῶν. Διὰ νὰ τοὺς φιλήσῃ καὶ αὐτοῦ, ὁ Αὐγουστος ἠναγκάσθη νὰ γονατίσῃ.

Ἐπερήμενε καὶ συνέχισεν: κανένα μωρὸ εἰς τὴν ἀγκαλίαν τῆς παραμάνας

του, ἢ κανένα ἄλλο ποῦ μόνις νὰ στέκεται εἰς τὰ πόδια του. . . Ἀλλὰ δὲν ἔβλεπε τίποτε.

— Αὐτὰ εἶνε μόνον; ἠρώτησε μὲ ὄφρος βλακῶδες, μὴ γνωρίζων πλέον ποῦ πατεῖ καὶ ποῦ εἰρσκατεται. . .

«Ὁ Ἀντώνης ἦτο τόσοσ σχεδὸν σαστιμισμένος, ὅσον καὶ ὁ κύριός του.

Κάθε φορὰν ποῦ εἰσῆρχετο εἰς τὸν προθάλαμον κ' ἓνας μικρὸς Κορπανώφ, ἐμετροῦσεν:

— Ἐνας...δύο...τρεις...τέσσαρες!..

Εἰς τὸν πέμπτον ἐμουρμούρισε:

— Ἐ μὰ φθάνει πιά! Αὐτοὶ εἶνε ἀτελειώτοι! Δὲν ἀφιναν μερικὸς καὶ εἰς τὴν γειτόνισσά!..

Ἐν τούτοις, ἐκ μακρῶς συνηθείας, ὁ ὑπηρετῆς ἐνεθυμήθη ἐγκαίρως τὸ καθήκον του καὶ εἰσῆγγαγε τοὺς μικροὺς Κορπανώφ εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἐκεῖ εἰσῆλθον καὶ οἱ γονεῖς, μόνις αἱ ἀποσκευαὶ των ἐσωρεύθησαν εἰς τὸν προθάλαμον.

Ὁ δυστυχῆς Αὐγουστος ἠκολούθει μὲ πρόσωπον ἠλλοιωμένον, ἀπεγνωσμένον, ἀπηλιθιωμένον.

— Λοιπὸν, κύριε Αὐγουστε; . . . τῷ ἐψιθύρισε μίαν στιγμὴν ὁ Ἀντώνης, διερχόμενος πλησίον του.

Ὁ Αὐγουστος τὸν ἐκόταξε μὲ βλέμμα τόσοσ περιλυτόν, ὥστε ὁ γηραιὸς ὑπηρετῆς συνεκινήθη.

— Τὰ μικρὰ εἶνε χαριτωμένα, τῷ εἶπε διὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ.

— Μὰ πόσα εἶνε ἐπιτέλους; ἠρώτησεν ὁ Αὐγουστος, ὁ ὅποιος ἀκόμη δὲν εἶχε κατορθώσῃ νὰ τὰ μετρήσῃ, καὶ εἰς

«Καλημέρα, ἐξάδελφε!» (Σ. 309, στ. α'.)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΟΚΝΗΡΩΝ

[ΔΙΗΓΗΜΑ ΥΠΟ L. CHARLEVILLE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 304.)

— Ἐμπρός λοιπόν, ἄς μελετήσωμε, ἀφοῦ ἡ μοῖρά μας εἶνε νὰ μελετᾶμε... «Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κέδρου, Κέδρος ὁ Β΄ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνήλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου...» Καλὲ τί λέγω;... Κάμνω λάθος!.. Κι' ἀρχίσα νὰ κρῶνω... ἐπάγωσα... Θὰ ξαπλώσω καὶ θὰ μελετήσω στὸ κρεβάτι, ὡς ποῦ νὰ μὲ πάρῃ ὁ ὕπνος... Θὰ βάλω τὰ δυνατά μου. Τὸ ὑποσχέθηκα. Πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ πάρω καλοῦταικο βαθμὸ.

Ὁ Δελὲς ἐχώθη ἀνάμεσα εἰς τὰ σκεπάσματα, ἐκουκουλώθη ἕως εἰς τὴν λαϊμόν, ἄφισε τὸ κεφάλι του εἰς τὸ μαλακὸν μαξιλάρι, — τί εὐχαρίστησις, νὰ αἰσθάνεται εἰς τὸ κρανίον του τὰ πούπουλα, καὶ εἰς τὸ πηγούνι του τὸ ἀπαλὸν μετὰ τὸ παπλωμάτος! — ἔπειτα ἐβάλε τὸ ἓνα χέρι κ' ἐπῆρε τὸ τετράδιον τῆς Γεωγραφίας.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι καλλίτερα μ' ἀρέσει ἡ Γεωγραφία... Δὲν εἶμαι ἐντελὸς βέβαιος, ἀλλὰ... Δὲ βαρύνεσαι! πάρ' τὴ μιά, κτύπα τὴν ἄλλη... «Ἡ Ἑλλάς ὀρίζεται πρὸς βορρᾶν μὲν...» Ἐπρεπε νὰ εἶχα καὶ τὸ χάρτη γιὰ νὰ τὰ ἐννοῦ καλλίτερα. Ἄς πάρω κάλι τὴν ἱστορία μου, νὰ ρίγγω ἐδῶ κ' ἐκεῖ μιά ματιά... Ποῖς ξέρει! μπορεῖ νὰ πείσουν τὰ μάτια μου κατὰ τύχην εἰς τὸ μέρος ποῦ αὔριο θὰ μᾶς ἐξετάσουν. Ἄχ, τί πλῆξις! τί κωκεῶν! Μάχες, συνθήκες, χρονολογίες... Καὶ μόλις τελειώσῃ ἡ μιά φασαρία, ἀρχίζει ἡ ἄλλη... Νά, τὴν ἐρχομένη ἐβδομάδα θὰ ἔχουμε διαγωνισμὸ ἀριθμητικῆς, τὴν παραλάτῳ δὲν ξέρω τί, καὶ πάντα, καθ' ἐβδομάδα, ἡ ἴδια ἱστορία: μαλλώματα τῆς μαμμᾶς, μοῦτρα τοῦ μπαμπᾶ, εἰρωνεῖτες τοῦ καθηγητοῦ, ποῦ μ' ἔχει πιά γιὰ γάιδαρα, καὶ συμβουλὲς ἀπ' ὅλους, ἀκόμη κ' ἀπὸ τὴν Κατερίνα: «Μελέτη! μελέτη!..» Οὔτε στιγμὴν ἡσυχία δὲν ἔχω... Ἐπιτέλους, ὅσοι ἀγαποῦν τὴ μελέτη, ἄς μελετοῦν' ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν ἐνειροπόλησιν, τὸ ρεμβασμὸ. Μήπως εἶμαι ποιητής; Ποῖς ξέρει! Μὰ κ' αὐτὸ δὲν θάνε λιγώτερο κουραστικὸ, νὰ ψάχνῃς γιὰ ὁμοιοκαταληξίαις... Ἄντι νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν Μοῦσαν καὶ τὴν θεὸν τῶν ποιητῶν, — ὁ Ἀπόλλων εἶνε νομίζω, μὰ δὲν εἶμαι βέβαιος, — ἄς ἐπικαλεσθῶ καλλίτερα τὸν θεὸν τῶν Ὀκνηρῶν. Ὡ! ἀν' ὑπάρχη τέτοιος, τὸν παρακαλῶ νὰ ἐλθῇ πρὸς βοήθειάν μου. Τὴν ἱκετεύω ἐκ

βάθους ψυχῆς! Ἔλα ἐδῶ, θεὸ τῶν Ὀκνηρῶν!

— Παρῶν! ἀπεκρίθη μιά γλυκεῖα φωνή.

Ἡ μικρὰ λάμπα ἀχρίασε πρὸ τῆς ζωηρᾶς καὶ παραδόξου λάμψεως, ἡ ὁποία διεχύθη εἰς τὸ δωμάτιον. Καὶ μ' ἐκπληξὴν ἀνακατευμένην μὲ τρόμον, ὁ μικρὸς εἶδεν ἐμπρὸς του μίαν λαμπρὰν σφαῖραν τόσο μεγάλην, ὥστε τὸ ἐπάνω τῆς μέρος ἤγγιζε τὸ ταβάνι, ἐνῶ τὸ κάτω ἐστηρίζετο εἰς τὸ πάτωμα. Κυτάξας μὲ προσοχὴν τὸ πρᾶγμα αὐτό, εἶδεν ὅτι ὠμοιάζε μὲ γιγαντιαίαν σακουνοφουσκαν. Τὰ τοιχώματά τῆς ἦσαν διαφανῆ ὅς ἀπὸ κρύσταλλον χονδρὸν. Καὶ ἔξαφνα ἡ λαμπρὰ ἐκαίην σφαῖρα ἐχωρίσθη, ἤνοιξεν εἰς δύο, ὅπως ἀνοίγει μία μπουμπουνιέρα εἰς σχῆμα αὐγῶ.

«Μ' ἐφώναξες καὶ νὰ με!» (Σελ. 312, στ. β')

— Παρῶν! ἐπανέλαβεν ἡ γλυκεῖα φωνή.

Ἐνας ἄνθρωπος εἶχεν ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ αὐγόν. Ναι, πραγματικῶς ἓνας ἄνθρωπος ἀμφοδίου ἡλικίας, χονδρὸς, καχύς, ἀνηθρὸς, ἀγένειος, μὲ ξανθὰ μαλλιά, τὰ ὅποια ἐστόλιζε στέμμα ἀργυρῶν ποικιλιμένων μὲ πολυχρῶμους πολυτίμους λίθους. Ὁ κύριος αὐτός, ἀν' ἐλαφρότατα ἐνδεδυμένος μὲ μαγιὸ λεπτόν, χρώματος ροδοφύλλου, δὲν ἐφαίνετο νὰ κρῶνῃ διόλου. Ἐθώπευσεν ἐλαφρὰ τὸ μάγουλον τοῦ Δελὲ, μὲ χέρι χλιαρὸν καὶ μαλακόν.

— Μ' ἐφώναξες καὶ νὰ με!

— Μὰ ποῖς εἶσθε, κύριε;

— Εἶμαι ὁ θεὸς τῶν Ὀκνηρῶν.

— Ὡστε ὑπάρχει ἀλήθεια καὶ θεὸς τῶν Ὀκνηρῶν;

— Ἡ παρουσία μου σὲ πληροφορεῖ.

— Καὶ τί ἤλθατε νὰ κάμετε ἐδῶ;

— Ἦλθα νὰ σὲ πάρω καὶ νὰ σὲ πάω εἰς τὸ ἀστρὸ μου, εἰς τὴν γῶρα τῶν Ὀκνηρῶν. Ἐρχεσά;

— Στὸ ἀστρὸ σας!.. Θὰ εἶνε βέβαια πολὺ μακρῶν... Καὶ τὸ ταξεῖδι θὰ εἶνε ἀτελείωτο καὶ κουραστικὸ.

— Μπράβο! Ἴδου παρατήρησις ἀξία ἀληθινοῦ ὀκνηροῦ! Μὰ πῶς ἐνόμισες πῶς ἀναβαίνου εἰς τὸ ἀστρὸ μου; Μὲ καμμιὰ μεγάλη σκάλα;

— Δὲν εἶμαι μαρὲ παιδί! Ὑποβέτω ὅτι θὰ ἔχετε κανένα ἀερόστατο ἢ ἀερόπλοιο... σὰν τοῦ Κοσοκράτορος.

— Ἐπεσεσ ἐξω! Νὰ τὸ ἀερόπλοῖό μου!

Καὶ ἔδειξε τὴν κρυσταλλίνην σφαῖραν, ἢ ὅποια ἐγέμιζε μὲ τὴν ὄχλον τῆς ὄλον σχεδὸν τὸ δωμάτιον.

— Μ' αὐτὸ θὰ ταξιδεῖψωμε;

— Μ' αὐτὸ.

— Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος;

— Κανείς' οὐ νὰ ἔμενες καὶ εἰς τὸ κρεβάτι σου.

— Τότε λοιπόν, νὰ ντυθῶ. Σᾶς παρακαλῶ, περιμένετέ με λίγα λεπτά.

Ὁ Δελὲς ἐνεδύθη πολὺ γρηγορώτερα τοῦ συνήθους.

Ἡ περιέργειά του εἶχεν ἐξαφθῆ εἰς μεγάλον βαθμόν.

— Μὰ πῶς θὰ βγῆ ἀπὸ τὴν κάμαρά μου ἢ πελωρία αὐτῆ σφαῖρα;

— Ὅπως μῆκε. Ἐχει τὴν ιδιότητα νὰ συστέλλεται καὶ νὰ διαστελλεται κατὰ βούλησιν. Ξεύρεις Φυσικῆ;

— Ἐννοῶ, ἀπήνησεν ὁ Δελὲς, φουσκώνει καὶ ξεφουσκώνει. Μ' αὐτοὶ ποῦ εἶνε μέσα;

— Χά, χά! Φοβάσαι τὸ περὶ σου. Ἐννοια σου ὅμως κ' αὐτοὶ ποῦ εἶνε μέσα μποροῦν νὰ μεγαλόνουν καὶ νὰ μικραίνουν κατὰ τὸς περιστάσεις.

— Καὶ δὲν πονεῖ αὐτό;

— Μὰ ἐγὼ φαίνομαι νὰ πονῶ ἢ νὰ ἐπόνεσα; δὲ μὲ βλέπεις;

— Πραγματικῶς, ἡ ὄψις σας εἶνε θαυμασία. Νὰ πάρω ὅμως καὶ τρόφιμα γι' αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, ποῦ θὰ διαρκέσῃ βέβαια πολὺ;

— Ἀπεναντίας, θὰ διαρκέσῃ πολὺ λίγο. Ἐπειτα, ἐγὼ ἐκεῖ μέσα ὅτι χρειάζεται.

Καὶ ἔδεχνε τὴν μεγάλην διαφανῆ σφαῖραν.

— Καὶ τί θὰ κάμω εἰς τὴν χώρα ποῦ θὰ μὲ πάτε;

— Τίποτα. Κανείς' δὲν ἐργάζεται εἰς τὸ βασιλεῖό μου.

— Μὰ δὲν διαβάζου, δὲν γράφου, δὲν κάμουν τίποτα;

— Ἀπολύτως.

— Μὰ πῶς ζοῦν;

— Θὰ ἰδῆς... Ἔλα, εἶσαι ἑτοιμὸς;

— Μάλιστα, κύριε.

— Ἐμπρός! ἔμπα μέσα!

Ὁ Δελὲς εἰσῆλθεν ἐντὸς τῆς σφαῖ-

ρας. Ὁ χονδρὸς ἄνθρωπος τὴν ἠκολούθησε. Καὶ οἱ δύο ἐκάθησαν εἰς μαλακὸν κυκλικὸν διάνι ἀπὸ ρέδιον βελουδόν.

Τότε ἡ σφαῖρα ἀρχίσε νὰ μικραίνῃ, νὰ μικραίνῃ, ὡς ποῦ ἐγένετο σὰν ἓνα μεγάλο καρπούζι, καὶ ἔτσι ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ μισανοικτεῖν παράθυρον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέταξεν εἰς τὴν ἀέρα.

— Ἀπορῶ πολὺ, κύριε, εἶπεν ὁ Δελὲς, πῶς δὲν αἰσθάνθηκα τίποτε τὴν ὄραν ποῦ τὸ ἀερόστατό μας ἐμίκρυνε τόσο πολὺ.

— Θὰ ἰδῆς καὶ πολλὰ ἄλλα παράξενα! ἀπεκρίθη ὁ θεὸς τῶν Ὀκνηρῶν.

Ἡ σφαῖρα ἐφευγε μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς. Ὁ μικρὸς ἐλυκεῖτο διότι ἡ νύξ ἦτο τόσο σκοτεινὴ καὶ δὲν ἤμπορούσε νὰ βλέπῃ τὸ θαυμάσιον πανόραμα τὸ ὅποιον θὰ ἐξελιόσαστο βεβαίως κίερις τῆς διαφανοῦς φυλακῆς του, τῶν αἰθέρων.

— Θὰ βρέξῃ αὔριο, εἶπεν ὁ θεὸς τῶν Ὀκνηρῶν.

— Θᾶχετε βέβαια κανένα κᾶλο, κύριε Θεέ, ποῦ σᾶς χρησιμεύει γιὰ βαρῆμετρο;

— Κᾶλο; Μπᾶ τὸ βλάκα!

Τί μοῦ ψάλλεις ἐκεῖ, μικρὲ μου;

— Μὴ θυμάνετε, κύριε... Ἡ Κατερίνα, ἡ γρηῃ μαγειρίσά μας, λέει καμμιὰ φρά: «Θὰ βρέξῃ, ὁ κᾶλος μου μὲ σουβλίζει». Γι' αὐτὸ κέγω ἐνόμισα...

— Ἐγὼ στηρίζω τὰς παρατηρήσεις μου εἰς τὸν ἀνεμὸν καὶ εἰς τὰ σύννεφα, καὶ ὄχι εἰς ἓνα παλχοκᾶλο εἰς τὸ πόδι.

— Λυποῦμαι ποῦ δὲν ἐπῆρα μαζί μου τὴν ὀμβρέλλα μου ἢ τὸ ἀδιάδροχό μου ἐπανωφόρι. Θὰ βραχῶ κεῖ-πάνω!

— Ἐκεῖ-πάνω δὲν βρέχει ποτέ.

— Μὰ τότε πῶς μεγαλόνουν τὰ δένδρα, τὰ χόρτα, τὰ λουλούδια;

— Θὰ ἰδῆς... Πεινᾶς;

— Ναι... εὐχαρίστως θὰ ἐπαιρνα κάτι τί. Δὲν μοῦ κάνει ὄρεξι τόσο ὁ ἀέρας, ὅσον ἡ ἰδέα τοῦ ταξεῖδι. Ὅσα-κις ταξιδεύουμε εἰς τὴν θάλασσα, ἡ Λέλα ἢ ἀδελφὴ μου κ' ἐγὼ, τρώμε ὅλη τὴν ὄρα. Καὶ ὅμως τὸ ταξεῖδι δὲν βαστᾶ οὔτε μισὴν ἡμέραν.

Ὁ χονδρὸς κύριος ἐσηκώθη, ἔχωσε τὸ χέρι του κάτω ἀπὸ τὸ βελουδένιο διάνι, καὶ ἐβάλε ἓνα μεγάλο κουτί μὲ διαφόρους θέσεις.

— Θέλεις κουτόπουλο μὲ ζελατίνα;

— Εὐχαρίστως... Ἄ, τί ὠραῖο ποῦ εἶνε!

— Νὰ καὶ ψωμί. Σ' ἀρέσει κ' αὐτό;

— Ἐξοχο! λὲς κ' εἶνε παντεσπάν!

— Διψᾶς;

— Λιγάκι.

Εἰς τὸ κουτί ὑπῆρχε καὶ μιά φιάλη λευκοῦ οἴνου Μαλάγας, ἄλλη μιά μὲ

νερὸν δροσερώτατον καὶ ἓνα ποτήρι χρυσό, στολισμένον μὲ ρουμπίνια. Ὁ Δελὲς εἶρε τὸ ποτὸν θαυμάσιον.

Ὁς ἐπιδόριον, τὸ ἀνεξάντλητον κουτί ἐπρομήθευσε διάφορα γλυκίσματα, σπάνια φρούτα καὶ σοκολατίτσες πραλινέ.

— Θέλεις τίποτε ἄλλο; ἠρώτησεν ὁ

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰ σκότη διελύοντο. Ἡ σφαῖρα ἐξηκολούθει νὰ διασχίζῃ τὸ ἀχανές μὲ κίνησιν ἤρεμὸν καὶ ἀνεπαίσθητον. Ἦσαν στιγμαί, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Δελὲς δὲν ἤξευρεν ἀν' ἐπροχωροῦσαν ἢ ἀν' ἐστῆνοντο. Ἡμῆρσεσεν ὅμως νὰ ἐννοήσῃ, ἀπὸ τὸ φῶς τὸ ὅποιον ἐγεννᾶτο καὶ δλονὲν ἐμεγάλωνεν, ὅτι ἔτρεχαν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Ἀστέρες, σελήνη, ἥλιοι κωντοειδεῖς τοὺς ἐφώτιζαν καθὲ τὸσον μὲ λάμψιν, ἡ ὅποια ἐγένετο ὀλονὲν ζωηρότερα ἀναλόγως τοῦ μεγέθους των. Τὰ ἀστρα αὐτὰ ἐμεγάλωναν, ἐμεγάλωναν, ἕως ὅτου ἐλάμβαναν διαστάσεις γιγαντιαίας' ἔπειτα πάλιν ἐμίκρυναν, καὶ σχεδὸν δὲν ἐφαίνοντο πλέον. Τούτο ἐσημαίνει δτι οἱ ταξιδιωταί μας ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐκλήσιαζαν ἄλλα.

— Κοντεύουμε νὰ φθάσωμε! εἶπεν ἐπιτέλους ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ροδόχρουν μαγιό. Βλέπεις ἐκεῖ πέρα τὸν ἀσημένιον ἐκείνον δίσκον;

— Μοιάζει μὲ τὸ φεγγάρι!

— Εἶνε τὸ ἀστρὸν τῶν Ὀκνηρῶν. Καὶ πραγματικῶς μοιάζει μὲ τὸ φεγγάρι... τὸ δικό σας.

— Λέγουσιν ὅτι τὸ φεγγάρι εἶνε πενήντα φορές μικρότερον ἀπὸ τὴν γῆ;

εἶπεν ὁ Δελὲς, πολὺ ὑπερήφανος πρὸ ἤξευρεν αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν ἀπέξω. Ἡ Χώρα τῶν Ὀκνηρῶν δὲν μπορεῖ νὰ εἶνε μεγάλη σὰν τὸ φεγγάρι.

— Εἶνε ἀκόμη μεγαλύτερα. Ἐὰν τὸ φεγγάρι εἶχεν ἀτμόσφαιραν ὥστε νὰ εἶνε κατοικησίμω, σὲ βεβαίω ὅτι δὲν θὰ ἐλάβῃ δλους τοὺς ὀκνηροῦστού σὺμπαντος κόσμου.

— Τῆς γῆς θέλετε νὰ πῆτε;

— Κοντεύουμε νὰ φθάσωμε.» (Σελ. 313.)

— Η γή σας δεν είναι ο μόνος κατοικούμενος πλανήτης. Υπάρχουν χιλιάδες και παντού οι έκρηκοί είνε πολυάριθμοι.

Ο Δελές έμεινε συλλογισμένος, ("Επεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Αγαπάτε τα ζώα σας, τον σκύλον σας, την γάταν σας, τον ίππον σας, την αγελάδα σας και τα λοιπά κατοικίδια σας; Βεβαίως! Κ' επειδή τάγαπάτε, πρέπει φυσικά να σας ενδιαφέρη και η υγεία των.

Αλλά διά να σχηματίσετε ιδέαν περί της υγείας ενός ζώου, να ξεβρωτε δηλαδή αν είνε υγιές ή αν είνε άρρωστον, πρέπει να μάθετε τα σημεία της υγείας είνε τα διάφορα ζώα. Ίδού μερικά, τα οποία έρανίζομαι από τον «Μικρόν Κτηνίατρον», το πολυτιμω βιβλίον του κ. Ρ. Δημητριάδου:

α) Στάσις και συμπεριφορά θηριού ζώου. — Το υγιές ζώον είνε ήσυχον, αλλά προσεκτικόν, κινεί τα ότα του όταν άκούη θόρυβον, παρακολουθεεί διά του βλέμματός τον πλησίον διερχόμενον, χαιρετίζει διά της φωνής του έκείνον, ό όποιος συνήθως φέρει την τροφήν, είνε δηλαδή ήρεμον μέν άλλ' όχι και άφηρημένον ή «βυθισμένον», ήτοι ζαλισμένον. Βόες και πρόβατα, όταν δεν έχουν τίποτε να κάμουν, πλαγιαίζουν ήσυχα. Οι βόες και αι αγελάδες, όταν είνε άρθιοι, από καιρού είνε καιρόν κυρτώνουν την ράχιν και κατόπιν την έκτείνουν διά να «ξεμουδιάζουν», κάποτε τεντώνουν και τον ένα ή τον άλλον όπισθιον πόδα. Οι ίπποι στεκόνται όρθιοι επί τριών ποδών διά να «ξεκουράζουσιν» έναλλάξ τών τέταρτον· όλίγας μόνον ώρας πλαγιαίζουν το ήμερονύκτιον, και μερικοί δεν πλαγιαίζουν διόλου.

β) Δέρμα. — Όλος ό κόσμος γνωρίζει, ότι τών υγιών ζώων και τών ανθρώπων αι τρίχες «γυαλίζουσιν», ένφ τών άρρώστων και τών αδυνάτων είνε χωρίς λάμψιν. — Είνε τα άσπρα πρόβατα και είνε τους άσπρους χοίρους το δέρμα είνε έλάφρως ροδόχρουν δηλ. ούτε κατακόκκινον ούτε ώχρον ή κατόλευκον, και αι τρίχες δυσκόλως έπριζώνονται.

γ) Όρεξίς. — Τα υγιή ζώα περιμένουν την ώραν του φαγητού ώσαν να είχαν ώρολόγιον, και την ύπνεθυμίζουσιν διά χρεμετισμών και βελαστέων. Οι όνοι τών Αθηών άσφαλέστερον τών ήλεκτρικών ώρολογίων σημαίνουσιν την μεσημβρίαν, όθεν έκλήθησαν και ώρολόγια Αθηναϊκά, κυρίως διότι οι άνθρωποι της άγορής περί την μεσημβρίαν εύκαιρούν να παρέχουν τροφήν είνε

τα ζώα των. Μία «γίδα μαλτέζα» είνε ικανή ν' αναστατώση όλόκληρον συνοικίαν διά τών φωνών της, όταν πεινρή. Όλα τα υγιή ζώα έχουν το στόμα ώγρόν, όρροσέρν και ροδόχρουν, τρώγουσιν ζωηρά και χωρίς διακοπής την μερίδα των.

δ) Αναπνοή. — Όλα τα ζώα, όταν έργάζονται ή κινούνται δυνατά, αναπνέουν ταχέως· όταν όμως καθησυχάζουσιν, ή κανονική αναπνοή δι' έντελής υγιή ζώα πρέπει να είνε περίπου ή εξής:

Table with 2 columns: Animal type and Breathing rate (beats per minute). Includes entries for horse, dog, pig, sheep, goat, and cow.

ε) Γλώσσα και μύτη. — Καθώς είνε τους υγιείς ανθρώπους, ομοίως και είνε τα υγιή ζώα ή γλώσσα είνε καθαρά, ή μύτη όρροσέρη, χωρίς βλέννας. Είνε τα βρέδια και είνε τους σκύλους, μύτη ήσυχρά «ξεροσκασμένη» είνε ύποπτον σημείον.

ς) Ο σφυγμός. — Ο σφυγμός είνε σπουδαιότατον μέσον διαγνώσεως της υγείας τόσοσ μάλλον καθ' όσον δίδει ένδειξεις σχετικάς πολύ άσφαλείς. Είνε τους ίππους ό σφυγμός εύρίσκαται εύκόλως κάτω από το μάγουλον, είνε τους βόας είνε την βάση της ούρας, είνε τα μικρότερα ζώα, πρόβατα αίγας, γάτους, σκύλους κλπ. επί της εσωτερικής πλευράς του έμπροσθινού ποδός άνωθεν του γόνατος. Είνε τών μεταξοσκάληκα ό σφυγμός φαίνεται. υπό το

διαφανές δέρμα του επί της ράχως του.

Table with 2 columns: Animal type and Pulse rate (beats per minute). Includes entries for horse, dog, pig, sheep, goat, and cow.

Τα νεαρά ζώα έχουν σφυγμέν όλίγον ταχύτερον του κανονικού τών εφήρων ζώων. Δεν άρκει όμως μόνον ή χρονομέτρηση του σφυγμού, πρέπει να ληφθή ύπ' όψιν και ή ποιότης, την όποιαν άντιλαμβάνομεθα όταν συγκρίνωμεν υγιή και άρρωστα ζώα. Ακανόνιστος σφυγμός, αδύνατος σφυγμός, παρά πολύ δυνατός σφυγμός, εύκόλως διακρίνονται μετά τινα άσκήσιον.

ζ) Η θερμότης του σώματος. — Οι πέδες, τα ότα, τα κέρατα και τα νύχια δεν πρέπει να είνε ούτε παγωμένα ούτε να καίουν, αλλά να έχουν κανονικήν θερμότητα είνε υγιές ζώον. Η θερμοκρασία τών ζώων μετρείται διά του θερμομέτρου. Είνε δε ή θερμοκρασία κατά τι διάφορος αναλόγως της γενεάς και του αναστήματος και του χρώματος τών ζώων. Οι μαύροι ίπποι είνε θερμότεροι τών λευκών, μικρόσωμα (χοντά) πρόβατα θερμότερα τών μεγαλοσώμων κλπ. — Είνε υγιής βόας και ίππους κυμαίνεται μεταξύ 37 1/2 έως 36 βαθμούς. Πέραν τών 39 βαθμών ή κατάστασις άρχίζει να είνε προφανώς πυρετώδης. — Είνε τα πρόβατα πρέπει να συγκρίνωμεν την θερμοκρασίαν τών υγιών πρός την θερμοκρασίαν τών άσθενών.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προαθέντος την 2 Αυγούστου 1908 πρός έθροσιν τών λύσεων τών είνε τα φυλλάδια της «Διαπλάσεως» τών μηρών Αύγουστου, Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου και Νοεμβρίου κ. έ, δημοσιευθειών 183 Πνευματικών Ασκήσεων.

Ό μετά το όνομα αριθμός δηλοεί τας όρθας λύσεις έκάστου, οι δε δύο έντός παρενθέσεως, οι συνοδευόμενοι υπό του Ε, τόπωνηθέντα είνε έκαστον είνσημα. Εξ τών δύο τούτων αριθμών, ό μέν πρώτος δηλοεί τα Είνσημα τών λύσεων, ό δε δεύτερος τα Είνσημα της Έπιμονής, κατά τους νέους όρους του Διαγωνιστού, πρώτην φοράν εφαρμόζομένουσ.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ετών και άνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Έλλάς του Μέλλοντος, 147 [8+6Ε]. — (Ίσότιμοι: Φοίβος Έθρώας, 170 [9+6Ε]. — Ζήτω το Σύνταγμα, 116 [8+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πάσιονα Έλλάς, 135 [7+6Ε]. — Γρηγόριος ό Πέμπτος, 129 [7+6Ε]. — (Ίσότιμοι: Βανιάσης, 129 [7+6Ε]. — Πλοίαρχος Νέμος, 128 [7+6Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αύρα της Νεότητος, 122 [6+6Ε]. — Νσολλην, 114 [6+6Ε]. — Φως της Νεότητος, 118 [6+6Ε]. — (Ίσότιμοι: Ασβασιανό Ανθος, 109 [6+6Ε]. — Ταπεινό Γιάνου, 118 [6+5Ε]. — Ανοικίατη Βραδύ, 120 [6+5Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κρυφό Παράνο, 87 [4+4Ε]. — Όνειρον της Δόξης, 79 [4+3Ε]. — Γλοκογράμα, 99 [5+5Ε]. — Επισοπή Πέμπτη Μαρτίου, 91 [5+4Ε]. — Θεοδοσίος ό Μέγας, 81 [4+4Ε]. — Εαρινή Έσπέρα, 58 [3+3Ε]. — Πρόμαχος της Έλευθερίας, 91 [5+4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Φίλη τών Ζώων, 35 [1+3Ε]. — Αιματόβροχτος Μακεδονία, 51 [2+3Ε]. — Ρίμβη, 36 [1+2Ε]. — Έλληνομακεδονάσις, 48 [2+3Ε]. — Κοραής, 33 [1+2Ε]. — Βασιλεός τών Χρυσανθέμων, 29 [1+1Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 — 15 ετών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ανθισμένη Αμυγδαλιά, 133 [7+5Ε]. — (Ίσότιμοι: Γαλανόκενος Σημαία, 171 [9+6Ε]. — Ηρώς του Μσοολογίου, 133 [7+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Έλευθερος Έλλην, 115 [6+6Ε]. — Έπαυράσιος Βίος, 112

[6+5Ε]. — (Ίσότιμοι: Ρυγολέτος, 124 [6+4Ε]. — Ένθουσιώδης Έλλην, 124 [6+6Ε]. — Χουσή Καρδιά, 117 [6+4Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νόρη, 93, [5+6Ε]. — Αρχων του Πυρός, 102 [5+6Ε]. — Μικρός Μουσιός, 91 [5+6Ε]. — (Ίσότιμοι: Φιλόταρις Έλληνοπούλα, 103 [5+5Ε]. — Κόρη της Μακεδονίας, 92 [5+5Ε].)

ΕΠΑΙΝΟΣ: Χιόνι του Ταύγειου, 46 [2+3Ε]. — Μικρός Διαβολάνι, 83 [4+5Ε]. — Σμυρνάτος, 74 [4+5Ε]. — Αύρα του Φαλήρου, 55 [3+4Ε]. — Αιρόμητος Κρής, 52 [2+2Ε]. — Ίσπανικόν Χρυσάνθεμον, 49 [2+3Ε]. — Γενναίο; Ποικίλος, 57 [3+2Ε]. — Σουφραΐν, 73 [4+5Ε]. — Ναυτιόσις της Θυέλης, 48 [2+2Ε]. — Βάρκα του Καρόση, 51 [2+3Ε]. — Αϊθροβίμων Αρματηλάτης, 56 [3+2Ε]. — Περισπασμένος Αθηναίος, 61 [3+2Ε]. — Αισθησαν Έλληνοπούλα, 56 [3+2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μίτης Ζίτας, 37 [2+2Ε]. — Όνειρον του Έλληνομού, 21 [1+1Ε]. — Νηρηός του Αθαίου, 34 [1+2Ε]. — Παρνασσός, 22 [1+2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ετών και κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασίλειος ό Βουλγαροκόπος, 127 [7+6Ε]. — (Ίσότιμοι: Ανδροίος; Ανδρός, 91 [5+5Ε]. — Νίκη, 158 [8+5Ε]. — Κανδανολέων, 91 [5+4Ε]. — Ελαιοφόρος, 169 [9+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ποιμενική Φλογέρα, 81 [4+6Ε]. — Βωμός της Έλευθερίας, 86 [4+5Ε]. — (Ίσότιμοι: Μικρός Δόξης, 87 [4+5Ε]. — Μυροβόλος Χουραυγή, 83 [4+5Ε]. — Εαρινή Πανοέληρος, 73 [4+5Ε]. — Σμυρναϊκή Ηχώ, 77 [4+4Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μέγας Αλέξανδρος, 58 [3+3Ε]. — Απελευθερωτής της Μακεδονίας, 54 [2+4Ε]. — Ελαιοφόρος; Σημαία, 61 [3+3Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κρυσταλλομένο Δάκρυ, 43 [2+2Ε]. — Αναγέννησις του Έλληνομού, 27 [1+2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Φωτεινή Σάνιτη, 20 [1+1Ε]. — Ναυτιλος, 18 [1+2Ε]. — Κωνόκενος Σημαία, 19 [1+1Ε].

ΕΠΕΤΕΛΑΝ προσέτι όρθας λύσεις άναμεί έξ τών τριών τάξεων και οι εξής: Στολοκαούσης Ημίθεος, 11 [0+2Ε]. — Ημέρα της Έλευθερίας, 13. — Χρυσοκόμησ Απώλλων, 13 [0+4Ε]. — Ταπεινός Μενέξης, 9. — Ηχώ της Καρδίας, 9. — Πιρ-Πάρ-Πούρ, 8. — Σεντεμένο Σκυριανόπουλο, 9 [0+1Ε]. — Σπαστωτάκι, 8 [0+1Ε]. — Φαίμη Χανούμ, 4. — Νεαρός Δημοσιογράφος, 18 [1+1Ε]. — Αρχων της Χίου, 8 [0+1Ε]. — Γλυκεία Αμμουδιά, 10 [0+1Ε]. — Μόνοσις, 21 [1+1Ε]. — Τέκνον της Βοήθου, 8. — Μεταγαλλική Όνειροκόπος, 10. — Ένδοξος Σαλαμής, 8. — Φιλόταρις Έλλην, 18 [1+1Ε]. — Εύχη της Μάννας, 21 [1+1Ε].

Η ΚΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΗΜΑΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1909

Υπενθυμίζω, ότι την 30 Σεπτεμβρίου λήγει ό τρέχων θ Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος. Πρός όδηγιάν τών συμμετεχόντων ήση του Διαγωνιστού τούτου και τών επιθυμούντων προσέτι να συμμετάσχουσιν — διότι υπάρχει άνόμη άρκιτός καιρός μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, — δημοσιεύω την μέχρι της 15 Αυγούστου γενομένην κίνησιν του Ξεσπαθώματος. Λοιπόν, μέχρι σήμερα διετέθησαν διά του Ξεσπαθώματος φύλλα 15,884 (ποσόν έκλίχιστον έν συγκρίσει πρός τα 34,618 φύλλα, τα όποια είχαν διατεθή πέρουσι διά του Ξεσπαθώματος).

Οι διαθέσαντες τα ως άνω 15,884 φύλλα είνε οι εξής:

Σύλλογος «Ωραία Χίος» Αλεξανδρείας φύλλα 1424. — Σύλλογος «Πρόνοια» Μυτιλήνης, φύλ. 741. — Αίων της Βοήθου, 728. — «Πανελληνίος Ιωνικός Σύλλογος» Σμύρνης, 658. — Σύλλογος «Άγών» Μυτιλήνης, 589. — Όνειρον τών Έλλήνων, 520. — Μενεξεδένιο Μουσελάκι, 464. — Σύλλογος «Αναγέννησις» Κελεσιού, 430. — Έργασιον Αιτωκράτορος, 344. — Χιονισμένος Λόφος, 286. — Σύλλογος «Χιακή Δράσις» Χίου, 286. — Αθανάσιος Διάκος, 262. — Αείος, 246. — Σύλλογος «Έλπίς», Μυτιλήνης, 234. — Έλληνική Δόξα και Βωμός της Έλευθερίας, 234. — Ταπεινός Κόριος, 225. — Στρατηλάτης της Δόξας, 214. — Δάσκη του Πηγαίου, 208. — Φλάμουρο της Έλευθερίας, 208. — Παρασκευάς Ζερβός, 169. — Ηλιακή Άστρίς και Αφρόδιτα Θάλασσα, 156. — Ίερός Άγών, 156. — Τετίζα Χ. Αέγγρη, 156. — Πολύμνια Ρούπα, 156. — Σύλλογος «Κνωσός» Πρακλείου, 143. — Σύλλογος «Μέμφις», 142. — Παρνασσός, 142. — Φλωρεντία Μουρομμάτη, 141. — Ροδοπαία Έλληνοπούλα, 130. — Α-

Table with 2 columns: Name and Number of sheets. Includes entries for Marabellia, various groups, and individuals.

Εν συνόλη φύλλα..... 15,884

Κατά τάνωτέρω, βραβαίον Α τάξεως εχουν μέχρι σήμερα εξασφαλίση οι πέντε πρώτοι. Οι δε άλλοι 26 έχουν εξασφαλίση Β τάξεως βραβαίον, έφ' όσον άλλοι δύο καταλάβουσιν τα. Θέσεις των διαθέντων κατά τόν ύπολειπόμενον χρόνον περισσοτέρα από αούτος φύλλα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είνε το Σχολείον, ό Γιαννάκης κίνει: — Ό σκύλος, του σκύλου, τή σκύλη, τόν σκύλον...

Και είνε την κλητικήν σωματιά. — Έ, παρακάτω; τόν έρωτά ό διδάσκαλος. Πώς κάμνει ή κλητική; — Ό Γιαννάκης μιλά. — Μα επί τέλους! Πώς θα φωνάξης το σκύλο;

Και ό Γιαννάκης θριαμβευτικώς: — Κούτ! κούτ! κούτ!..

Έστάλη υπό του Έλληνικού Στέμματος *

Είνε το μάθημα της Γεωγραφίας. Ό μαθητής άποστηθίζει:

... παράγει εξαίρετον οίνον, Μεθώνη και Κορώνη..

Ό Διδάσκων: — Έ, στάσου! τί θα πη εξαίρετος οίνος;

Ό Μαθητής: — Παύ μεθώνει και κορώνει! Έστάλη υπό Έλλης Γιαννοπούλου *

Η Φροσούλα παρατηρεί τας ρελάμας πυ είνε κολλήμεναι είνε τους τοίχους, και θαμμάζει τα μεγάλα των γραμμάτια. Αίφνης αναφωνεί:

— Τί μεγάλες πέννες πού θα έχρειάσθηκαν, για να γράφουσιν τέτοια μεγάλα γραμμάτια!

Έστάλη υπό της Έλάφου της Αιγύπτου *

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

«Οι όροι του Δημοφιλίσματος κάλλιστοι, — μου γράφει ό Αρχειοκόπος Γερμαρός. Είθε έστος να μήν έχωμεν ύπα συνέβησαν τό παρελθόν έτος». Μα δι' αυτό άκριβώς, φίλε μου, μετέβαλα τους όρους και είπα: Είρήνη πάσι!

Θα σού δημοσιεύσω μερικά από τα ώραία αυτά Παιδικά Πνεύματα, Έλασε της Αιγύπτου. Χαιρω πού σού άρείσει ή έν τή Αρσάκιω ζωή. Χαιρετισμάδες είνε βίλας τας εσωτερικής φίλας μου, αι όποιαί τόσοσ με αγαπούν.

Όλβία, ό θίασος αυτός τών Αιλλικουτίων πρόκειται κατ' αούτας να έλθη είνε τας Αθήνας, και τότε ίσως ό κ. Φαίδων σας γράφη καμμίαν Αθηναϊκήν Έπιστολήν. Σ' εύχαριστεί διά τα σχετικά έντυπα, τα όποια τή έδωσα.

Αντάρετη, ή συλλογή σου ελήφθη μετά την πρόσθεσιαν. Δεν ένθουσιώμαι διατί δεν σε άνέγραφα είνε τ' Αποτελέσματα του Προβλήματος. Αν ή λύσις σου ήμος ήτο σύμφωνος με την δημοσιευθειάν, τότε άφευκτως δεν ελήφθη. Δυστυχώς, δεν έχω καιρόν να φάξω διά να βεβαιωθώ.

Με πολλήν μου χαράν μανθάνω, Αιγυπτία Αριστοκράτις, ότι του χρόνου θα έλθης είνε το Αρσάκιον και θα σ' έχω πλησίον σου. Σού έστειλα έκ νέου το φύλλον, πού σού έπήρεν ό κακός άέρας από το μπαλκόνι. Αί μικράί του κ. Φ. σ' εύχαριστούν διά τό ένδιαφέρον ή Κάκια είνε ή μεγαλύτερη.

Όραιότατη ή περιγραφή της νήσου σας, Αιγυπτία Βασιλόκτισ, καθώς και το νοσταλγικόν σου ποίημα διά τας Αθήνας, από τό ύποτον άποσπό αυτό τό τετραστιχόν:

Κ' έδώ υπάρχουν ώραία μέρη Κ' έδώ οι άνθρωποι είνε εύγενείς Μά χαρά τόση για μέ δεν φέρεϊ Σάν τας Αθήνας, κανέν, κανείς.

Προχθές το Χρυσό Παράνο, έπήγς στο Φάληρον αμετά τό φαϊτόν», και είδε τους αεγκλέτους» και διασεκέδασε πολύ ώραία. Αούτα μου γράφει, με μερικους τόνους αούτην την φοράν...

Αναμείων, εύχαριστώ διά τό δελτάριον με την μαγευτικήν εικόνα του Βωσπόρου. Σού έστειλα τόν τόμον Συνοδρητάς με ψευδώνυμον είνε την πόλιν σας έχω άνω τών διακισίων.

«Τί άχαρις ή λέξις συνδρομήτρια! — μου γράφει ή φίλη μου Έλλη Γ. — πούρ! μπορεί ποτε κανείς να είνη: συνδρομήτρια της μητρος της ή της οικουγενείας της; — Όχι βέβαια! Συνδρομήτρια ήμερις! και τίνος; της Διαπλάσεως! Μη χειρότερα! Σάν να μη της

ώφειλαν τὸ πᾶν, σάν νὰ μὴ ἦτο ἡ ἐπιστή-
μον ἀγνωριζομένη βοήθος τῶν ἐλληνίδων
μητέρων... Λεπτοτάτη ἡ παρατήρησις σου,
ἀγαπητή μου. Δὲ αὐτὸ κ' ἐγὼ ἀποφεύγω νὰ
μεταχειρίζομαι τὰς λέξεις συνδρομητῆς —
συνδρομητῆρα. Λέγω: οἱ φίλοι μου, τὰ παι-
διά μου, αἱ κόραι μου, κτλ.

Ἔδωσα τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φαί-
δωνα, Παλλάς, ὁ ἕποιος πολὺ ἠπόρησε διότι
παρεξηγησες ἐντελῶς τὸ ἄρθρον τοῦ ἐκείνου.
Δεν ἦτο δέδωκεν κατὰ τῶν νεαρῶν ποιητριῶν
καὶ πατρῶν τῶν νέων ποιητῶν. Ἐλεγεν ἀπλῶς
διὰ τοὺς πατέρας, οἱ ὅποιοι κἀμουν αὐτὰς
τὰς διακρίσεις, κ' ἐπιστοποιοεῖ ἐν γεγονόσι σύ-
νηθες καὶ ἄδικον.

Μοῦ ἤρσεν πολὺ ἡ περιγραφή τῆς ἐξοχῆς
σου, Ἡρώ τῆς Κεφαλληνίας. Ἐνόμισα ὅτι
βλέπω κ' ἐγὼ ἐμπρὸς μου νὰ ὑφούται ὁ ὠ-
ραῖος ἐκείνος, ἀελατοδασῆς καὶ μεγαλοπρεπέ-
στατος Αἰνός... Ἐδῆς.

Ὁραῖας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἐβδομάδα καὶ οἱ ἕξ: Μαῦρα Μάτια, Φί-
λη τῶν Ζῶων, Πλοίαρχος Νέμος, Ταπεινὸς
Κύριος καὶ Γλυκεῖα Ἀρμονιά, τὴν ὅποιαν
εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἔσπαθίωμα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνασπᾶται. Ἄν
δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιοκράτους φρ. 1. Τὰ
ἐγκριζόμενα ἢ ἀνασπᾶσιμα ἴσχυουν μέχρι τῆς 30
Νοεμβρίου 1909. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνή-
κουν εἰς ἀγάθια, καὶ δεῖ ἀπὸ α. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Κεφαλήν ὁ Σουδα-
νός, α. (Γ. Α.) Παρθένου Δάσος, α. Λευνός
Ἐλέρας, α. (!;) Κομήτης τῆς Χίου, α.
(+ +) Ἐνδοξὸς Σαλαμῆς κ. Μικρὰ Γήρσοα
κ. (Α. Κ.) Μικρὰ Ἀνδοδομή, κ. (Σ Γ.)
Μήλον τῆς Ἐβίδος κ. (Θ. Δ.) Κόρη τοῦ
Γιαννοῦ, κ. Κόρη τοῦ Βουνοῦ, κ. Θάβηλα κ.
(Σ. Β.) Ἦνογο Ἀσάκι, α. (Α. Γ.) Ἐρα-
σιτέγγης α. (Δ. Η.) Ἐποχὴ τοῦ Παριλλίου, α.
Ἐξήρα Παρῶν, κ. (Β. Ζ.) Βουρνα-
μίνη Θάλασσα, κ. (: ; !) Ἐξηροισμένον
Κῆμα, α. (Α. Σ.) Ἐνοσιζήθων Ποσειδῶν, α.
(= + !;) Νεραντζούλα Φωνιωτή, κ. (Α.)
Νεράδα τοῦ Γυαλοῦ, κ. Μελοδοκίη Φωνή,
κ. (Χ. Κ.) Κόρη τῆς Κοήτης, κ. (Μ. Η.)
Δόν Κιζιώτης, α. (Α. Α.) Ἀραβικός Ἰαπὸς
α. (Μ. Κ.) Παρδαλὸς Γάτος α. (Ε. Ζ.) Με-
ταξοκόλληξ, α. (Κ. Ι.) Κομνηνοσμομφη, κ.
(Φ. Κ.) Γελόσσα Φθίς, κ. Μέλλον Ναυα-
χος, α. Δούμισσα τοῦ Φαλήρου, κ. (= + !;)
Κολοσσὸς τῆς Ρόδου, α. (+ ! ! + ;)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Νουέλλην, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μ. Μυστικὰ ἐπιθώμων ἠναλλάξων:
ὁ Ταπεινὸς Κύριος (0) μὲ Ἑλληνίδα Κυ-
πρίαν, Ἀνθηρὰν Ζωὴν, Δάφνην τοῦ Πηγεῖοῦ,
Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, Φωτισοκίσιον, Χρυ-
σο Παγῶνι, Χρυσὴν Μάσκαν — ὁ Κεφαλήν
ὁ Σουδανός (0) μὲ Ζιλὰ Κανούμ, Κῆμα τῆς
λενκάδος, Μεροβόλον Ἴον, Ἐδῆμον Κόρην,
Κόρην τῶν Κυμάτων, Μουρμούραν, Φουσιλά-
τριδα, Ἐγγεῆ Καρδίαν, Νάρκην, Κόμνην
Γραβάναν, Ἀγριοπούλοιο, Ἀγνιστίαν Βασι-
λόπουδα — ὁ Δουῆ τῆς Σάδρης (0) μὲ Ἐγ-
ρονον Αὐτοκράτορος, Κυνηγὸν τῆς Ἐσθῆμου,
Μὴ μὲ Λημόνιον — ὁ Ἐλευθέριος Ἑλληὴν (0)
μὲ Ἀνακταστὴ Πλοίαρχον, Ταπεινὸν Κύ-
ριον, Κόρην τῶν Κυμάτων — τὰ Μαῦρα Μά-
τια (0) μὲ τὴν Ἰονίδα — ὁ Ἀπόλλων (0) μὲ
Ἀργυρότονον Ἀπόλλωνα, Ἀθανάσιον Δία-
νον, Παλλάδα, Ἄθραν τῆς Νησίτης — ὁ Ἀνα-
κρέων (0) μὲ Αὐτοκράτειραν τῶν Βαλκανίων,
Ἑλλάδα τοῦ Μέλαιου, Γαλιανὴν μασ Σταν-
ροφάναν, Ἀνοικτοκάρδον Ἀροακιάδα, 25ην
Ματίον — ὁ Ἀθανάσιος Δάσος (0) μὲ Ἑλ-
ληρικὴν Σημῖαν καὶ Πάντα Βουλούμενον —
τὸ Ἐσθημιονο Πουλί (0) μὲ Ἐπιστολίαν Ἀ-
πόλλωνα, Ἀροσόλουστον Ἀθήν, Ἀρζιεπίσκο-
πον Γερμανόν.

Ἡ Διάπλαισις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς:
Ἀθανάσιον Διάκον (πολὺ ἐνδιαφερόμεται εἰ
πληροφῶριαι σου) Διαμορφῶσαν Ἀροακιάδα
(μὲ συνκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου καὶ ἀκομή-
μιαν φορὰν παρεκάλεσα τὸν θεὸν νὰ σὲ παρη-
γορήσῃ) Ἀγάθην (ἔχει καλῶς) Δωδωνάτιον
(χάρτην ἔστειλα) Ἰωνίον Ὀδρανὸν (εὐχαρι-
στῶ πολὺ διὰ τὰ ὠραῖα δευτέρια τοῦ Τσεσμέ-
φαντάζομαι τί εἰμορφα ποῦ θὰ περνᾶτε εἰς
τὴν λουτρόπολιν) Γεώργιον Φωκῶν (πρέπει
νὰ εἴπω καὶ διὰ σέ, ὅ, τι λέγω παραπάνω διὰ
τὸν ἐξάδελφόν σου) Δάφνην τοῦ Πηγεῖοῦ
(χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ ὠραιοτάτη ἡ περι-
γραφή τοῦ περιπάτου σου) Ἰάκωνα Νι-
κητὴν (γράφε μοῦ τοὺς ἀριθμοὺς ποῦ σοῦ
λείπουν, νὰ σοῦ τὰ στείλω) Ἀπόλλωνα
(κάθε ἄλλο παρὰ διὰ τὸ καλῶς εἶνε αἱ ἐπιστο-
λαί σου δὲν τὰ εἴπαμε, τετράδια σοῦ ἔστειλα)
Χαίρε Πατρίς (ἔλαβα) εὐχαριστῶ. Δοθα
τῆς Σάδρης (χαίρω διὰ τὸς καλὰς γνω-
ριμίας ποῦ ἔκαμες ἔστειλα) Ἀσφον τοῦ Γά-
νον ὠραιοτάται πραγματικῶς αἱ ἀπαντήσεις
σου εἰς τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν ἂν
εἶχα τόπον, θὰ ἐδημοσίωσα μερικὰς) Σ.
Μαυρ. (τότε ἀρκετικῶς δὲν ἐλήφθῃ ἡ λύσις
σου) Ἀρχαῖον Σαροζιτῆν (ὄχι ἡ λύσις κρέ-
πει νὰ συμπληρῇ μὲ τὴν δημοσιευμένην) Ἀν-
θροισμένη Ἀμυγδαλίαν (τετράδια ἔστειλα)
Ἑλληνικὸν Στέμμα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 19
Αὐγούστου, δάκνητῶν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἔξ Ἀθηνῶν καὶ Πε-
ραιῶς μέχρι τῆς 8 Σεπτεμβρίου ἐκ τῶν Ἐ-
παιστικῶν μέχρι τῆς 19 Σεπτεμβρίου ἐκ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖοῦ δὲν ἔ-
γράφον τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι,
καλεῖται ἐν τῇ Γραφῇ μας εἰς φωνί-
λους, ἂν ἕκαστος περιχρῆ 20 φύλλα
καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

330. Λεξιγράφος.

Ἐν γράμμα καὶ εἰς σύνδεσμος
Μὲ ἐμπέτον ἠνώθησαν,
Κ' εἰς ἄνακτα Αἰγύπτιον
Ἐθὺς μεταμορφώθησαν.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Ἀσπρου Καφέ

331. Συλλαβογράφος.

Δυὸ γράμματα ἂν δέσης
Μὲ σύνδεσμον κοινόν,
Θεὸν ὀλοποτέλεσας
Ἀρχαίαν ἐπὶ λεπτόν.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Πορθηκόρου Ἀγγέλου.

332. Στοιχειγράφος.

Κάμνω ἓνα λάθος ἐπὶν φαλμά,
Σφάλλω ἐπὶν πρώτην νότα,
Κί' ἀπὸ τὸ φάλτσο ποῦ ἀσχημα
Ἐκτόησε ἐτ' αὐτὰ μου.
Κρῦν ἂν βρέχη αἰσθάνομαι
Τὸ μέτωπό μου ἰδρωτά,
Καὶ νὰ κτυπήσῃ σά σφουρί
Ἀκοῦν τὴν καρδιά μου...

Ἐστάλη ἐπὶ Ἀγναντίου Δ. Ρέτου.

333. Ἀναγραμματισμός.

Στὴ Γραμματικὴ εἶμαι πάθος,
Εἶμαι κί ὁ ὄργανισμός σου,
Ἄν μὲ ἀναγραμματίσης,
Πόλις ἔσπροδάλει ἐμπρὸς σου.

Ἐστάλη ἐπὶ Μαρίας Ν. Ολονομοπούλου

334. Πυραμίς.

+ Οἱ σταυροὶ ἑλληνικῆ πόλις.
* + = Στοιχεῖον.
* * + * * = Ἐπιφάνημα.
* * * + * * * = Σφραβόλον θεοῦ.
* * * * + * * * * = Περιεργον ζῶων.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Δουκῆ Λάρα

335. Διπνυτόν.

* * * * * = Ἀρχαίωτατος Βασιλεὺς.
* * * * * = Μυθογράφος.
* * * * * = Διάσημος γυνὴ ἀρχαία.
* * * * * = Γυνὴ τῆς Γραφῆς.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Μικροῦ Διοβλίαν

336. Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων
ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1, Φιλόσοφος. 2, Ὁρα τοῦ ἔτους. 3, Νῆ-
σος ἑνδοξὸς εἰς τὴν νέαν Ἱστορίαν. 4, Νῆσος
ἑνδοξὸς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἱστορίαν.

Ἐστάλη ἐπὶ Σταματίας Σ. Πατρινοῦ

337. Ἑλλητισμόφωνον.

ει - εια - ει - αου - ε - αουο.

Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος

338. Γρόφος.

αααα α
αααα α ΕΧ α Κ κ' η
αααα α
αααα α
Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Μικροῦ Δόγη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκησῶν τοῦ φύλλου. 31

384. Εἰκοσάλεκτον (οἰκῶ. σά. λεπτόν.) —
305. Ζωρὸς-ὠρὸς. — 306. Βυβλίον-βυβλίον. —
307. Ἡρα-ἄηρ.

300. Π 309. Εἰς οἰανὸς
ἀριστος ἀρνε-
σθαι περὶ πά-
τρης. — 310-314.
Διὰ τῶν Δ, Κ:
Δίκοιο, Δικάν,
Κόδρος, Κάδμος
δάκνω. — 315. ΠΕΤΡΟΣ-ΑἴΓΙΟΝ (ΠΑΝ-
θηρ, Ἐπιμενίδης, ΤερΓέστην, Ρωσιεῖ, Ὀυ-
ρανός, ΣούνηΝ.). — 316. Μὴ προτρέξω ἢ
γλώσσα τοῦ νοῦ. — 317. Μηδὲν ποιεῖν σὺ
νισθί (μηδὲν ὑπὸ νῖ ρῶ - σὺν εἰς ὀθ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλὰ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 6
μόνον μὲ π α χ λ α στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ
κ σ φ α λ α τὸ τετράσιον. Ἐλάχιστος δὲος 15 λέ-
ξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγοτέρας τῶν 16 πληροῦν-
ται ὡς τὰ ἑξῆς 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω
καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ ποικίλα ἢ ἀπλὰ
στοιχεῖα τῶν 8 στοιχείων, ὑπολογίζεται ὡς 22 λέξεις
ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδεύομεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου
ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται.]

ἤλω ὅτι ἀποσπῶμαι ὀριστικῶς καὶ ἀμ-
τακτικῶς τοῦ Δημοφθηνισματος τοῦ
1909 — ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΙΔΕΑ (Θ, 290)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΦΘΗΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1909 (Θ, 291)

Ἐόδιωρε, the American ice is the best
of all. Χαιρετισματα στὴν κουρελοπα-
ρέα τῆς Προκομαίας. — Ἐβρουσθῆς (Θ, 292)

Οἱ ἑλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομη-
ταί, παρακαλοῦνται, διὰ τὰ μὴ παραπί-
πτω τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέ-
σως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50
λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας τα-
νίας. Ἄλλως δὲν εὐθινοῦμεθα διὰ τὴν
ἀπόδειαν τοῦ φύλλου.